

שלומית כהן-אסיף: אפילו כיפה אדומה

בשדרה ארוכה שמחברת בין העיר בה גדלתי ונתחנכתי, חולון, עם שכנתה בת-ים, יצאו לנשום אויר 32 שירים, מספריי השונים, והם מלווים באיוריהם של אמנים אהובים עלי במיוחד:

יונתן גרשטיין
הילה חבקין
צבי לחמן
ענבל לייטנר
תמר נהיר-ינאי
בתיה קולטון
דניאלה קופלר
גיל-לי אלון קוריאל
רחל קנופ
איתי רון-גלבע
יעל שחר שריד

”אפילו כיפה אדומה” הוא אחד השירים בשדרת דוב הוז. הוא מצוטט מתוך ספרי **מאחורי וילון האפרסקים** ומלווה באיור של גיל-לי אלון קוריאל.

נדמה לי שהשיר שמח בבחירה. כשהייתי קטנה נהגתי אחת לשבוע לרכב לאורך השדרה, להביא לסבתא שלי עוגיות תמרים שאפתה אמי {”עוגיות עיראקיות, שנולדו כמוני בארץ התמרים”}. אימא הניחה אותן בשקית נייר חומה, עטפה במגבת ואת השקית הניחה בסל מרושת. כך רכבתי לי אל סבתא וריח העוגיות מלווה אותי.

ברכיבה הזאת הרגשתי כמו כיפה אדומה חולמנית בשבילי היער, נושאת בידה סל, לסבתא שלה. ידעתי שיש זאב בדרך. היה קטע בשדרה שהאצתי את מהירות הרכיבה לצמצם את הפחד הפתאומי שארב לי. דווקא בקטע הפחד הזה ביקשתי לתלות את השיר ”אפילו כיפה אדומה”.

כשהגעתי לסבתא אכלנו יחד עוגיות ושתינו תה בספלי זכוכית קטנים. היא הייתה בוחשת לי את הסוכר ואני הייתי בוחשת לה לה. בין הלגימות והנגיסות סבתא סיפרה לי סיפור או אגדה. אלה היו השעות הכי נעימות איתה.

אַפּלוּ כֶּפֶה אַדְמָה

שְׁלוּמִית כֶּהֵן-אֶסִּיף

מָה יֵשׁ בְּסֵל שֶׁל כֶּפֶה אַדְמָה
מָה יֵשׁ בְּסֵל?
קַעֲרִית דְּבִדְבָנִים אוֹ רֶבֶת דְּלַעַת?
אוּלַי פִּיגְמֵת חֲלוּמוֹת עִם מַגְבַּעַת?
אַפּלוּ כֶּפֶה אַדְמָה
אֵינָה יוֹדַעַת.

אוּלַי בְּסֵל שֶׁל כֶּפֶה אַדְמָה
מִנְגִּינַת כְּלָנִיּוֹת מִתְנַוְעַעַת?
אוּלַי חֶרֶשׁ חֶרֶשׁ
בֵּיצַת גּוֹזֵל בּוֹקַעַת?

וְאוּלַי יֵשׁ בְּסֵל כְּרִטִּים
אֶל אֶרֶץ לֹא נוֹדַעַת?
אַפּלוּ כֶּפֶה אַדְמָה
אֵינָה יוֹדַעַת.

מִתּוֹן: מֵאֲחֹרֵי וִילּוֹן הָאֶפְרָסִיקִים
הוֹצֵאת הַקִּיבוֹץ הַמֵּאוֹחַד

איור:
גיל-לי אלון-קוריאל

הַצָּבֶה
הַשְּׂמִינִי

תַּעְרוּכַת שְׁבוּעַת הַעִיצוּב

כשגדלתי שאלתי את עצמי: "מה יש בסל של כיפה אדומה?"
ומן השאלה הזאת נולד השיר "אפילו כיפה אדומה".
וכך השיר הזה הזמין עוד שירים לתערוכה הנושאת את השם "הצבע השמיני", על שם ספר
השירים האחרון שפרסמתי. רק לאחר שהשיר נכתב, הבנתי שמדובר פה בצבע נוסף, שאינו תלוי
בקשת, וכל אחד יכול לברוא אותו לעצמו. והצבע הזה יהיה רק שלו.
וכשיעמוד מול שיר זה או אחר – גם השיר יהיה שלו.
כי השיר קיים רק כשיש לו קוראים.
ואני בת מזל: יש לי גם שירים, גם קוראים וגם תערוכה.